Parašė Paulius Banys
Ketvirtadienis, 02 Vasaris 2012 21:25

Sveiki, žvejai,

Na ką, sausis baigėsi, ir sulaukėme paskutinio žiemos mėnesio, kuris atėjo su tokiu trenksmu, kad net ausys į lauką išėjus raitosi. Žvejams, žinoma, smagu, pagaliau ledas sutvirtės ir bus galima ant jo drąsiau užlipti, tačiau kiti dalykai, kurių atneša šaltis, geriau net neminėti. Ir išties, sausis mum žvejam buvo įtemptas mėnuo. Ne kiek žvejybos aspektu kalbant, tačiau laukimo, ledo laukimo. O pastarasis mėnuo išties sugebėjo gan neblogai patampyti nervus. Rodos jau šąlo, viskas gerai, bet prisiminęs klimatas savo atšilimą vėl atnešė visai nereikalingos šilumos. Ir vėl teko viską atidėti... Na, bet pagaliau ledą turime, ir kuo toliau, tuo vis saugesnį.

Sausio pradžia žvejams buvo sunki. Kažką suvilioti ir pagauti tapo išties sunku, o dar ir orai nebuvo itin palankūs žūklei. Tačiau ramiai išsėdėti namie, nebandant kažko pagauti, nebuvo itin paprasta. Nuolat širdyje kirbėdavo, jog galbūt ir pavyks, galbūt kas nors... Gaila, jog tai tebūdavo tik širdelės kirbėjimas ir tiek. Vienas kitas žvejys bandė kažką sumškerioti. Kodėl sakau kažką? Todėl, jog pasidomėjus, kaip buvo žvejota, t.y. kokiu žūklės stiliumi, paaiškėdavo, jog tekdavo greit persiorientuot nuo spiningo prie plūdės, arba atvirkščiai. Tačiau rezultatai nedžiugindavo. Dar kas bandė vilioti lydekas, vieną kitą egzempliorių pagaudavo, bet pagrinde mažuose tvenkinėliuose, kur lydekoms nebūdavo kur slėptis ir išvengti dirbtinio masalo vilionių. O tokių, kurie bandydavo laimę didesniuose vandens plotuose, buvo mažai, ir tie patys žvejai laimikiais nesigyrė. Kita kalba eina apie stintas, kurios šiemet atplaukė pas mus gan anksti, ir

dar gruodžio mėnesį pradėjo mus džiuginti. Ir mūsų džiaugsmui, tebedžiugina ir dabar. Kol nebuvo ledo, puikiai plaukiojantys agurkėliai kibo prie pat perkėlos, o žvejų būdavo tiek, kad... neverta net minėt.

Sausio vidurys atnešė šiokių tokių permainų, nes pūstelėjęs šaltukas suteikė vilčių greit sulaukt ledo. Bet, greit suteikęs, taip pat greit ir atėmė. Taip, kaip ir nebegalėjusių laukti ir lipusių ant plono ir nepatikimo ledo žvejų gyvybes... Gaila, kad šitaip nutinka. Neverta rizikuoti gyvybe dėl žuvies. Nepagavai šiandien, pagausi kažkada vistiek, bet šitaip rizikuoti nederėtų. Ir kaskart, lipdami ant plono ir nepatikimo ledo, prisiminkime tuos, kurie šitaip rizikuodami pasitraukė iš gyvųjų tarpo, ir susimąstykime, ar tikrai verta... Na, kalbant toliau apie ledą, laimikius, tai kad ir kaip skaudu prisiminti, bet orai iškrėtė išdaigą ir sugalvojo numesti žemyn iš dangaus galybę snaigių, kurios dar labiau sumenkino viltis greitu laiku lipti ant ledo. O dar oras atšilęs... Kančia buvo, ne kitaip. Bet tos kančios nepatyrė tie, kurie ir toliau sėkmingai gaudė stintas. Žinoma, pasitaikydavo, kad kibimas būdavo ir prastas, bet imant visą vidurkį, tai žvejai stintomis tikrai galėjo džiaugtis.

Na ir pagaliau, pagaliau sausio pabaigoje sulaukėme šalčių. Keista kalbėti apie šaltį, kai tokiu laiku jau atlydys turėtų prasidėti ir orai šilti... Na bet nesvarbu, dar netyčia prikalbėsiu. O paspaudus rimtesniam šaltukui jau ir ežerų bei didesnių upių pakrantės užšąlo, jog buvo galima ant ledo ir kojas padėt. Tik va, atėjus tam išganingajam anticiklonui atėjo ir tokio aukštumo slėgis, kuris galėjo mušti rekordus ir visiškai nepatiko žuvims. Kadangi ledas padengtas storoku sniego sluoksniu, šąla jis lėtai, o kur ledas buvo užlietas vandeniu, susidarė dvigubas ledo sluoksnis, kuris ir suteikė galimybę lipti ant ledo. Tačiau net ir praėjus jau nemažai dienų, kai spaudžia toks stiprus šaltukas, ledas vis dar nėra patikimas. Po sniegu yra vandens, o ledo storis ir tvirtumas skiriasi tiesiog žingsnio atstumu. O jeigu vandens telkinys dar ir šaltiniuotas, tai tokių vietų, kuriose ledas tik vos vos užšalęs po ledu, gali būti daug, ir jos gali būti nepatebimos. Kolkas vis dar būkime atsargūs, stenkimės nevažiuoti į žūklę vieni, turėkime virves ar kitas pagalbos suteikimo bei gelbėjimosi priemones. Neprisidėkime prie tų, kurie jau niekada nebepažvejos...

Na, o džiugiausia naujiena, kad pačioje sausio pabaigoje užšąlo marios, ir jau vyrai ties Preila traukia stintas. Tai tarsi buvo viso mėnesio ir nerimastingo laukimo atlygis mums, žvejams.

Parašė Paulius Banys
Ketvirtadienis, 02 Vasaris 2012 21:25

Parašė Paulius Banys
Ketvirtadienis, 02 Vasaris 2012 21:25

